બનામે જહાંદાર જાંઆફરીં

ભૂલ ભુલઈયાં

નામના

મુનશી મેહદી હુસન "અહેસન"ના પાસે ખાસ
લખાવેલા નાટકના ગાયનો તથા ટુંકસાર.

પ્રગટ કરનાર

નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળી.

પ્રોપ્રાયટર **માણેકજી જીવણજી માસ્ટર.**

નાં૦ ૩૧, ઈ. વુડ હાઉસ રોડ, કોલાબા—મુંબઈ.

સુરત ચૌટાના પુલ ઉપર આવેલા 'સુરત સીટી' પ્રિ. પ્રેસમાં
ઠાકોરદાસ માનસિંહ છાપી.

આવૃતી ત્રીજી સને ૧૯૨૦.

કીંમત ચાર આના.

બનામે ખુદા.

નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળી.

ભુલ ભુલૈયાં નાટકનો ટુંક સાર

અંક પહેલો.

સીન પહેલો—ડ્રોપ સીન ઉચકાતાં શાહજાદી દીલારા, કે જેણી તારતરીના નવાબ જમીલને ખરાં જીગરથી ચહાતી હતી, તેણી પોતાના બાપનાં મરણ માટે વીલાપ કરતી નજરે પડે છે. તેટલામાં તેણીનો ભાઇ નવાબ જાફર દાખલ થઇ ખબર આપે છે કે બોખારાનો સુલતાન કે જેની સાથે તેણીએ પરણવા ના પાડી છે તેણે લડાઇ માટે અને દીલારાને પકડી જવા માટે એક ફોજ મોકલી છે. જાફર તેણીને દીલાસો આપતાં ધીરજ આપે છે કે તે છેવટ સુધી તે પોતાનાં બગદાદનાં રાજ્યનું રક્ષણ કરીને પોતાની બહેન કે જેણી બોખારાના નવાબને ચહાતી નથી તેના હાથમાં જવા દેશે નહીં.

સીન બીજો—બોખારાના સુલતાનના લશ્કરનું નજરે પડવું. તેઓના સીપાહ સાલારનું દીલારાને પકડી જવા માટે લશ્કરને ઉશ્કેરવું. લડાઇમાં હાની જતાં જાફર અને દીલારા દુશ્મનોના હાથમાં પકડાવા કરતાં છુપે વેષે નાશી જતાં નજરે પડે છે.

સીન ત્રીજો—જાફર અને દીલારા પોતાનાં કમનસીબ માટે વીલાપ કરતાં આગગાડી મારફતે નાશી જવાની તૈયારી કરે છે.

સીન ચોથો—આગગાડી સીગનલ નહી મલવાથી રસ્તામાં થોભે છે. જાફર અને દીલારા તેમાં નાશી જતાં નજરે પડે છે. જ્યાં યુરોપીઅન ગાર્ડની દેશીઓ તરફ ઉદ્ધત વર્તણુંક માટે રમુજી ખટપટ ચાલે છે.

સીન પાંચમો—તોફાની રૂતુ અને ભારે વરસાદમાં રેલવે પુલનું તુટી પડવું. આગગાડી કે જેમાં જાફર અને દીલારા નાશી જતાં હતાં તેનું ભાંગેલા પુલ ઉપરથી નદીમાં તુટી પડવું.

— ડ્રાપ સીન. —

અંક બીજો.

સીન પહેલો—શમ્સ નામના એક બહાદુર લડવયાએ જાફરને નદીમાં ડુબી જતાં બચાવી લઇ પોતાને મકાને લાવવું. ત્યાં પોતાની બહેન દીલારા કે જેણીને તે ડુબી ગયલી ધારે છે તેને માટે વીલાપ કરવો, તેટલાં શમ્સે આવીને દીલાસો આપવો. જાફરનું તારતરી દેશ તરફ રવાના થવા માંગવું અને જવું. પાછળથી શમ્સનું પણ જાફરને ખાતર તારતરી દેશ તરફ રવાના થવું જો કે શમ્સને અને તારતરી દેશને અતી મોટી દુશ્મનાઇ છે કારણ કે એકવાર શમ્સે તે દેશને તારાજ કર્યો હતો.

સીન બીજો—દીલારાનું તારતર દેશના એક રહીશે દીલારાને નદીમાં ડુબી જતાં બચાવીને પોતાના મકાને લાવીને રાખવું. ત્યાં તેણીનું પણ પોતાના ભાઇને નદીમાં ડુબી ગયલો ધારીને વીલાપ કરવું. પોતાના જીવ બચાવનાર તરફથી તેણીનું જાણવું કે તેણી પોતાના આશક નવાબ જમીલના દેશમાં છે જેથી તેણીનું ખુશી થવું. અને મરદનાં વેશમાં હકીમ તરીકે નવાબનાં મહેલમાં દાખલ થવા માટે ઘેરથી નીકળવું.

સીન ત્રીજો—નવાબ જમીલના એક ખીદમતગાર અબદુલ કરીમનું મકાન અબદુલ કરીમની વફાદાર નામની ધણીઆણી જેણી અબદુલ કરીમને ચહાતી નથી તેણીની પોતાના યારની સાથે નાશી જવાની તદબીર કરવી. તેટલામાં અબદુલ કરીમનું આવી પહોંચવું અને બંનેનો ભારે ગભરાટ. અબદુલ કરીમનો પોતાની ધણીઆણીની વફાદારી ભરી ચાલચલણ અને પતીવ્રતાપણાં માટે ભારે એતેકાદ રાખવો. વફાદારે પોતાના યારને છુપાવી અબદુલ કરીમને બનાવીને યારને નસાડી મુકવો.

સીન ચોથો—નવાબ જમીલનું જમીલાએ પોતાને નાકબુલ કરવાથી અતી બેચેન થવું. જેથી ગમ વીશરાવવા એક જલસો થાય છે તેથી પણ કાયર થઇ નવાબનું ચાલી જવું અને એક દરબારીના હુકમથી અબદુલ કરીમનું ઝફર (કે જે હકીમના છુપા વેષે દીલારા પોતે છે) તેને નવાબ માટે બોલાવવા જવું.

સીન પાંચમો—દીલારાનું પોતાના ભાઇને મલતાજ મરદના વેશમાં ઝફર નામના હકીમના નામ હેઠળ નજરે પડવું અને ત્યાં અબદુલ-કરીમનું નવાબ માટે તેને બોલાવવા આવવું જ્યાં તેઓ વચ્ચે કેટલીક વાતચી તથવા બાદ તેણીને હકીમ તરીકે નવાબના મહેલમાં બોલાવી જવું.

સીન છઠો—નવાબ જમીલનું જમીલા નામની એક માશુકની બેપરવાઇ માટે વીલાપ કરવો. એટલામાં અબદુલ કરીમનું ઝફરને લઇને હાજર થવું નવાબનું કોઇનાં અવાજથી ચોંકવું અને ઝફરનું છુપાઇ જવું અબદુલ કરીમથી જમીલા માટે કાંઇક અપશબ્દ બોલ-વાથી નવાબે મારીને કાઢી મુકવું. ત્યાર બાદ ઝફરનું દાખલ થઇ નવાબ જમીલની તેની તરફ અતી ઠંડાપણુ છતાં તેનું દીલ જીતી તેના દોસ્ત બનવું.

સીન સાતમો—એક ઢોંગી અને ઠગારા જોગીનું દેખાવું. ત્યાં આપણા જુના દોસ્ત અબદુલ કરીમનું આવીને પોતાના નવાબ તેનાથી કંટલાઇ જઇ કદી પણ ન બોલાવે. એવી રીતનાં તાવીજનું માંગવું. એટલામાં જોગીના એક સાથીદારે આવીને એક સ્ત્રીના આવવાની ખબર કરતાં જોગીનું અબદુલ કરીમને ઉતાવળમાં બહાનાં કાઢી રવાના કરવું. પણ અબદુલ કરીમને વહેમ પડતાં છુપાઇને દેખાવ જોવો અને કોઇજ નહી પણ પોતાની સ્ત્રી વફાદારને ઓળખવું અને તેણીનું પોતાના યાર સાથે નાશી જવાની અને અબદુલ કરીમને વાંદરો બનાવી દેવાની જોગીને અરજ કરવી. ત્યાં જોગી તથા વફાદાર બંનેને ફજેત કરી ખાસડાંનો માર મારવો

—ડ્રોપ સીન—

અંક ત્રીજો.

સીન પહેલો—પોતાના બાદશાહી મકાનમાં જમીલાનું સા-હેલીઓ સાથ નજર પડવું. ત્યાં ઝફરે (મરદના વેષમાં દીલારા) નવાબ જમીલના એલચી તરીકે આવીને જમીલાના હાથની માંગણી કરવી અને જમીલાએ તે નાકબુલ કરવી. પણ જમીલાનું ખુદ ઝફર (મરદના વેષમાં દીલારા) ઉપર આશક થવું. ઝફરનું ચાલી જવું અને જમીલાનું તેની ઉપર કોઇક બહાને પોતાની વીંટી પોતાની દાશી મારફતે યાદગીરી તરીકે મોકલવી.

સીન બીજો—ઝફર (દીલારા)ને જમીલાની દાશીએ આવીને વીંટીનું આપી જવું. ઝફર (દીલારા)નું જમીલા તેની ઉપર આશક થએ છે એમ ઝટ સમજી જવું.

સીન ત્રીજો—આપણા પુરાણા દોસ્ત અબદુલકરીમનું બેવફા "વફાદાર" થી તલાક લઇને આવવું, અને એક નવી ચીકાસદાર આશુક શોધી કાઢી છે એમ સમજી ખુશ થવું. જોકે તેનું એમ સમજવું છે કે જેણી જમીલાની બહેન હસીના છે પણ તેણી ખરી રીતે તો જમીલાની દાસી ઐયારા છે. અબદુલકરીમ તેણીને ફાંદામાં લેવા પોતાને એક રફીક–ઉદ–દીન નામનો એક ઉમરાવ બતાવે છે. બંન્ને પોત પોતાના મનમાં એક બીજાને ઠગે છે એમ સમજી ખુશ થાય છે. અને રાતના બાર વાગે નાશી જઇ બીજે ગામ જઈ લગન કરવાનું નક્કી કરે છે.

સીન ચોથો—આગમજથી કરેલી ગોઠવણ મુજબ અબદુલ કરીમનું નીસરણી સાથે ઐયારાને નસાડી લઇ જવા પાછલે બારણે આવવું. જ્યાં ચોરોએ તેને લુટવાની કોશેશ કરવી અને ગરબડ થતાં પોલીસનું આવી પુગવું અને જમાદારની ગફલતીથી ખરા ચોરનું નાશી છુટવું અને અબદુલકરીમનું ચોર બદલ પકડાએ પહરેજ થવું અને સીપાઇઓનું તેને ચોકી ઉપર લઇ જવું. ત્યાર બાદ ખરા ચોરનું આવી પુગવું અને ઐયારાનું તેને રફીક–ઉદ–દીન (અબદુલકરીમ) સમજી તેની સાથે નાશી જવું. એટલામાં અબદુલકરીમનું ચોકી ઉપરથી ઠગાઇથી છુટી આવવું અને હસીના (ખરી રીતે ઐયારા)ને બોલાવવા જતાં ઘરમાંથી બીજાઓનું જાગી ઉઠતાં તેને માલમ પડવું કે ઐયારા તો કયારની નાશી ગઈ છે.

સીન પાંચમો—દીલારાનો ભાઇ જાફર તારતરીમાં આવી પુગ્યા પછી પારકા દેશમાં પોતાની તંગદસ્ત હાલત માટે અફસોસ કરે છે તેટલામાં શમ્શ આવીને તેને મદદ કરે છે અને પાછો મલવા કહી ચાલી જાય છે.

સીન છઠો—નવાબ જમીલના માણસો શમ્શ તેઓના મુલકમાં આવ્યો છે એમ ખબર મળવાથી તેને કેદ કરવા જાય છે.

સીન સાતમો—જમીલાના મહેલ આગળ એક અમીર કે જેનાં હાથ જમીલાએ સ્વીકારવા ના પાડી હતી તે જમીલા કોઈ ઝફર નામના એક જવાન ઉપર આશક પડી છે એમ ખબર મલવાથી તેની ઉપર વેર લેવા માટે તેની રાહ જોય છે. એટલામાં ઝફર (દીલારા)

આવી પુગે છે અને અમીર તેને ઘરમાં દાખલ થતાં અટકાવી તકરાર થતાં શમ્સ ઝફરને જાફર સમજી મદદે આવી પુગે છે. (અહીંઆં જણાવવાની ખાસ જરૂર છે કે જાફર અને દીલારાનો દેખાવ બીલકુલ મળતો હતો અને દીલારાએ મરદનો વેષ લેવાથી બંન્ને ભાઇ બહેનો જરા પણ ઓળખાતાં ન હતાં.) પણ તેટલામાં નવાબ જમીલના સીપાઇઓ શમ્સને કેદ કરે છે. શમ્સ ઝફર ઉર્ફે દીલારાને જાફર સમજી પોતાની કીધેલી મદદ પાછી માંગે છે પણ ઝફરે તે સઘળી વાતોનો ઇનકાર કરવાથી ફીટકાર નાખી ચાલી જાય છે. અમીર પીડા થતી એમ સમજી ખુશ થાય છે તેટલામાં ખરેખરા જાફરને આવતાં જોઇ હેરત થાય છે. કે જતાં સાથે પાછો કેમ આવ્યો ? અમીર જાફર પાસેથી એવું વચન લેવા જાય છે કે તે કદી જમીલાનાં મહેલમાં દાખલ ન થશે કે તરતજ જમીલા આવીને અમીરને કાઢી મુકે છે અને જાફરને ઝફર સમજી કાજીને ત્યાં લગન કરવા લઇ જાય છે.

સીન આઠમો—ચોરની સાથે નાશી ગયલી ઐયારા ચોરના કંગાલ ઘરને જોઇને અજાયબ થાય છે કે રફીક-ઉદ-દીન જેવો મોટો માણસ આવા ઘરમાં કેમ રહેતો હશે ? ચોર દાખલ થતાં ઐયારા તેને અજાંણ્યો સમજી સવાલ કરતાં ખરો ખુલાસો થાય છે. ચોર ઐયારા સાથે પરણવાની માંગણી કરતાં તેણી તુચ્છકારી કાઢે છે જેથી ચોર તેણીને ધમકી આપી ચાલી જાય છે અને ઐયારા પોતાનાં કીધેલાં કામો તરફ પસ્તાય છે.

સીન નવમો—જમીલાના મહેલમાં જાફર જમીલાએ તેની સાથે વગર પીછાણ્યે એકદમ લગન કેમ કર્યાં તે બાબદ અંદેશો કરે છે અને પોતાના નસીબ ઉપર ખુશ થાય છે એટલામાં જમીલા આવી તેને હજી પણ ઝફર સમજી પહેલી મુલાકાત વીશે સવાલ કરતાં બેખબર જાફર ગભરાઈ જાય છે અને કોઈ બહાનું કાઢી બહાર ચાલી જાય છે.

સીન દશમો—ઐયારાને હસીના સમજીને અને તેના નાશી જવા માટે અફસોસ કરતો અબદુલ કરીમ જંગલમાં રખડે છે એટલામાં કોઇનો મદદ માંગવાનો સાદ નજદીક આવતો સમજી તે ઝાડ ઉપર ચઢી જાય છે. ચોર ઐયારાને લઇ આવી લગનની માંગણી કરે છે. જેનો તેણી ઇનકાર કરતાં તેણીને મારી નાંખવા ચોર તૈયાર થાય છે. તેટલાં અબદુલ કરીમ ઝાડ ઉપરથી ઉતરી આવી તેણીને બચાવી લેછે.

—ડ્રોપ સીન—

અંક ચોથો.

સીન પહેલો—પોતાના દરબાર રૂમમાં નવાબ જમીલ ઝફર (દીલારા)ને મોઢેથી તેનો જમીલા સાથની મુલાકાતનો અહેવાલ સમજે છે. એટલામાં સીપાઈઓ શમ્મને કેદી અવસ્થામાં લાવે છે. ઝફર (દીલારા)ની અરજ ઉપરથી નવાબ શમ્સને છોડી મુકે છે. શમ્સ જતાં જતાં નવાબને ઝફર માટે ચેતાવે છે કે તે બદમાશ છે. નવાબ જમીલ શમ્સ કોઈને ઝફર સમજી ઘોંટાળો કરે છે એમ સમજી તેના મનનું સમાધાન કરવા લઈ જાય છે. એટલામાં જમીલા પોતાના ધણીને શોધવા આવી પુગે છે અને ઝફર (દીલારા)ને જાફર સમજી પોતાને ઘેર લઈ જવા માંગે છે. નવાબ જમીલ જમીલાને મોઢેથી ઝફરે તેણીની સાથે લગન કર્યાં છે એમ સમજી ઝફર (દીલારા) ઉપર ફીટકાર નાંખે છે. એટલામાં જાફર આવી પુગે છે અને ખરો ભેદ જાહેર થતાં જાફર અને દીલારા ભાઈ બહેન તરીકે લાંબી મુદતનાં છુટાં પડેલાં પાછાં એકમેકને ઓળખી કાઢી મળે છે. નવાબ જમીલ દીલારાને ઓળખીને તેની સાથે લગન કરવા તૈયાર થાય છે.

સીન બીજો—અબદુલ કરીમ પોતાનાં ગરીબ ઘેરમાં એક ઉમરાવજાદીને ખોટાં નામ હેઠળ પરણી લાવેલો હોવાથી ખરો ખુલાસો કરવાની તૈયારી કરે છે. એટલામાં ઐયારા આવી પુગી તેને તેની ચાલ માટે ઠપકો આપે છે અને વાતચીત ઉપરથી એકમેકનો ખરો ભેદ જાહેર થતાં બંને પોતાના અસલ માલેકને ઘેર નોકરી રહેવા જવા તૈયાર થાય છે.

સીન ત્રીજો—નવાબ જમીલ અને દીલારા તથા જાફર અને જમીલાના લગનની ખુશાલી. અબદુલ કરીમ અને ઐયારા આવી પુગી પોતપોતાના માલેક પાસેથી હસીખુશીમાં માફી મેળવી પાછાં નોકરીએ રહી જાય છે.

— સમાપ્ત. —

બનામે જહાંદાર જાફરી.

ભૂલ ભુલઇયાં

દીલારા— ૧

પ્યારા નામ નીરંજન રખ તુ પત
સુલતાન જગત કીરતાર
સકલ રાજન બરનન ધન ધન—પ્યારા.
હમરી ગત સંવાર અબ તુહી કીરપા નીધાન,
નામ તેરા જગત નાથ દુઃખ ભંજન—પ્યારા.

લશકર— ૨

ચલો જંગ કરેં ન દીરંગ કરેં દીલ તંગ કરેં
મીલ હંગ કરેં સભી સંગ કરેં ચલો યારો સારો
મારો મારો છાપા મારો ઘાત કરો સભી સંગ કરેં—ચલો.
હમ જરી સીતમગરી સીતમગરી દીખાએં યારો
સીપાહગરી દીલાવરી દીખાએં હાં હાં હાં હાં
કામસે નામ હય યાર, ઇધર ઉધરસે ભરકે કીસે
જરસે હમ ફીરેં

જા.ફર— ૩

બદ .કીસમતીસે હો ગએ સામાં નએ નએ
હાસીલ કીએ હંય .હસરતો અરમાં નએ નએ
.ગુરબતમે સએરે લા.અલો ગુલ અબ કહાં નસીબ
સહેરા નએ નએ હંય બીયાબાં નએ નએ
કરતા હું કદ્ર અપને દીલે લખ.ત લખ.તકી
પએદા કીએ હંય લા.અલે બદખશાં નએ નએ

દીલારા ને જાફર— ૪

મન પરદેસી છાંડ ચલે
બન બન ભટકત હાએ હાએ અબ કબલગ ફીરકર આનાજી
છોડ નગર અબ જોગ પાઓ. તો,
હરસે ધીયાન લગાના—છાંડ ચલે.

સાંધાવાલા— ૫

માલા મુંબઇલા જાયચા ટીકીટ કાઢુન કાવ દેઇના
આલા ખંડાલેચા ઘાટ તીથ ગાડી હોતી ટાટ

આતા ઓગદાતુન ગાડી કાવ જાઇના
માજી ગવાલ્યાચી રાધા કાશી લોપલા દુધા
ગોરે ગાલ દેના તન રાહીના.

દ્રોપ સીન.

જાફર— ૬

દુખવા સહા નહી જાએરે દાવરા મોસે
નીર તીર પીર બસે ધીર જીયા જાએ મોસે
હર હાલમે હય ચેહ બેકરારી
હર રંગમે તઝેં આહો ઝારી
આસાન હોં મુશકીલેં હમારી
કર અપના જનાબે બારી—અરે હાય હાય હાય મોસે

શખ્સ— ૭

હાફીઝ, ખુદા રહે મીલી આસાજીકી
હોં પુરન સબ બતીયાં મગન મગન દીન રતીયાં
કીરદેગાર હરદમ દુખ ટારે ઇધર ઉધર ખતર
નકર, નામસે કામસે દામસે ખુશી હાં.

વફાદાર— ૮

દીલદાર યાર છએલાસે નયનાં લગાએંગે
નયનાં લગાએંગે સયનાં લગાએંગે
યાર મેરા આલા જોબન મેરા બાલા
સુરત મોરે સૈયાંકી મનકો ન ભાએરે
બાત મોરી ભોલી ઉમર મોરી કઓલી
અબ આંખમાર ગબરૂસે નયનાં લગાએંગે

વફાદાર— ૯

વારી જાંઉરે સાંવરીયા તોપે વારનારે
તન મન ધન સબ તોપર વારૂં
ઘર દર ઝર સબ તોપે નીસારૂં
કબલક કાતીલ બનકર ખંજર મારનારે

ગવઇયા— ૧૦

હમે દમ દેકે સઓતન ઘર જાના
સઓતન ઘર જાના બએરન ઘર જાના
છુરી કીસ લુ.ત.ફસે ફેરી ગલેપર અપને બીસમીલકે
જો હોતા બસ મેરા તો ચુમ લેતી હાથ કાતીલકે

ઉલફ઼ત કા મ.જા જબ કોઇ મર જાએ તો જાએ
એહ દર્દ સર અએસા હુએ કે સર જાએ તો જાએ
તેરી ગલીકે સઓ સઓ ફેરે
તુમ ન રૂઠો ચાહે રૂઠે .જમાના

કંચની— ૧૧

કુએ પાની ન જઇઓ
નજર લાગેરે—નજર લાગેરે
કુએ પાની—
મંય જલ જમનાં ભરનકો ગઇથી—
દેખ ઝલક તુરત ભાગીરે—
કુએ પાની—

કંચની— ૧૨

ઘટ છાંડો સાંવરીયા ભરૂં ગગરી
ગઇથી બજરીયા લે આઇ હલદી
મોરે બાલે જોબનવા પે છાઇ જરદી
ગઇથી મંય પનીયા બીસારી ડગરી
સુએ ચાતુર તુરકવાને ફોડી ગગરી

અ૦ કરીમ— ૧૩

સબ ઘર પાગલ સબ ઘર પાગલ સબ ઘર દીવાના
અન્દર પાગલ બાહર પાગલ ચક્કરમે આના
નૌકર પાગલ ચાકર પાગલ કીસકા .ગમખાના
સબમે અબદુલ કરીમ દાના
યા .ખુદા ક્યા હુવા .ગજબ, યા ખુદા પાગલ હંય સબકે સબ
ક્યા કરના મેરે મઓલા, હંય પાગલ આલા અ.ઓલા
અબ .ખુન હમારા ખવલા, છુટા પીના ખાના
આગ લગાઓ તુમ દરદર ફીરના હો મહે રૂમ
સબમે .અબદુલ કરીમ દાના.

ડ્રોપ સીન.

સહેલીયાં— ૧૪

છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ છુમ નાચત ગતઅત
બાજત તાલ
રૂમ ઝુમ ધુમ ધુમ ઘુઘરૂ કરત ધુમ તાતત થઈ તત
સુનદર ચાલ
નયન તુમ્હારે હંય મતવારે રચનસે કારે અય જાની

સયનકે ભાલે ખુબ નીકાલે ઢંગ નીરાલે લાસાની
તત રાંગ તક તક તક ધીધી કીટ ધીધી ધીધી કીટ
ધીલાંગ તકથોતકટ ધીકટ તક તક તક તક તક તક ધીલાંગ
ધીલાંગ તક ગીધી ગીન થઇ.

સહેલીયાં— ૧૫

સુન પ્યારી મોહેના બતીયાં હમરી દીલ જાનાંસે લગાના
શરમાની કયું ભલા
હય યેહ અખીયાં પ્રેમ ચખીયાં સબ સખીયાં વારીયાં
ઢબ યેહ સારી છબ ન્યારી હય પીયારી પીયારીયાં.

જમીલા ને સહેલી— ૧૬

જાઓજી જાઓ ન નખરે દીખાઓ લો બીચકોરી જાન
બીચારી કયસી હયગી નન્ની ભોલી ભાલી
અયસે દે દમ દામમે લાનેવાલે દેખે ભાલે
હમ નહી હરગીજ જાનેવાલે બનતી હોજી કયું નાદાન
બરબાદ ન કર નાશાદ નકર આજાદ જો વોહ ઓજ જમેં હય
જલ્લાદ ન હો સૈયાદ ન હો, બેદાદ યેહ કયું અંદાજમે હયે

જમીલા— ૧૭

જો પીયા આએેના મોસે સહા દુખ જાએેના
જીયા જાએ જરાએ સતાએ જીયા
મુજકો મા અલુમ ન થા પહેલા લગાના દિલકા
મેરે પહેલુમે હમેશા થા ઠીકાના દિલકા
યાદ આતા હય ખુશીકા વોહ જમાના દિલકા
અબ તો મુશકીલ હય મેરે કાબુમે આના દિલકા
જાન લેજાતા હય કમબખ્ત એહ જાના દિલકા
સુખ પાએેના દુખ જાએેના કુછ ભાએેના

સહેલી— ૧૮

છએલા સુન્દર લેના સુન્દર થમ થમ જા
ન જાના બહક કર ફીકરા ધડકર સરપર ચહડકર મત ઈતરા
એજી જવાન દેખો જરા
મેરી મુઠ્ઠીમેં કયા કુચ્છ ભોલે ભાલે હો કયા ભોલે ભાલે હો
ગુનમે નીરાલે હો સોચો જરા

.જ.ફર (દીલારા) ને સહેલી—૧૯

જાજા જાજા સુનરી દીવાની અયસે ન.ખરે ન કર જા
વાહવા વાહવા
જાજા દીવાની કયસી ઠાની
બાર બાર હઠીલી નાર હમસે દમસે કરત રાર—જાજા
એજી સંવરીઆ લેલા સુન્દરીઆ ન.ખરે અબ ન દીખાઓ.
આહા આહા આહા આહા.

.જ.ફર (દીલારા) ને સહેલી—૨૦

બડે જગ સરવર સુલતાન .જ.ફર
મેરે સરપર નએજર કર લડ.કર
ભીડ કર કમતર મતકર ખટકા
નટખટ હરદમ કરે લટકા
હરદમ મલાલ ડાલા દિલસે નીકાલ મેરે
જીકા જંજાલ નહો પય.ગામી બ.ડે ઘરકા
ગર હય .જ.ફર નામી
એ નાદાની કયસી ઠાની
યે નીશાની હય લેજાની
ઝગડા નકર એ લે નટખટ જા—બડે

અફયારા— ૨૧

ચમકત તન ચટક મટક લટકસે ચલત જાની ચલત
પ્રીરત જાની
સુનદર સુંદર સુઘડ નાર, કરત કરત સોલા સીંગાર
અકડ. ફબન જોબનપે તન જીયરા હરત જાની
શબાબ આતેહી હંગામે અયસ હુર આયા
નીસાર હોનેકો આરીજ.પે મેરે નુર આયા
ખીઆલ દીલમે જ.ફાઓંકા બે.કુસુર આયા
હ.જાર ના.જસે કહેતા હુવા .ગુરૂર આયા
અય મસ્તે નાજ યેહ .ખાદીમ તેરે હુ.જુર આયા
મચલ મચલ ચલત ડગર કુચલકે દીલજાની—અકડ.

અ૦ કરીમ ને અફયારા— ૨૨

તેરી મેરી જોડી બની
પીયા પ્યારેપે જાઉં નીસાર સુંદર જીયા પ્યારે આજા
મંય વારી
મેરી જાન નયનાંસે નયનાં લડ.ાઓ

મુઝે ભારીસી સાડી દીલા લારે જીસમે ગોટા કીનારી મસાલા
તુઝે ભારીસી સાડી દીલાદુ મંય જીસમે ગોટા કીનારી મસાલા
હો આલા સુનદર દીલબર મનહર જાન

અ૦ કરીમ—   ૨૩

અરે હાં હાં દીવાના બનાઉંગા
હટ હટ મરદક કે ધપ્પે લગાઉંગા
ચલા જાબે બચા નહી મારૂં ચચા
ગલા દાબુ તેરા અભી ડાલુ નચા
અરે હાં હાં મદારી નચાંઉગા નાચ
નાચ બેટા નાચ બેટા નાચ બેટા નાચ
એક દો તીન ચાર પાંચ બેટા નાચ
બેટા તુઝે મંય બંદર બનાઉંગા—હટ

અઅ૦ ક૦ સહેલીઓ—   ૨૪

અએસી કએસી ધોકા ઘડી સરપર આફ્ત હુએ પડી
કએસી પડી કીસપે પડી
બોલો જરી બેખબરી
ઘર દર તજ લેકર જર સરપર ગમ વાએ વાએ
જીનેસે બે લાગ ગઈ—કયા
ભાગ ગઇ હાએ હાએ
મન્તર ચલ વોહ ચંચલ ઘરસે નીકલ હાએ
કએસી બડી દીલકી કડી દેખો જરી દુખમે પડી
ધમસે કહાં કુદ પડી

જાફર—   ૨૫

અરે હાં આલમમેં ધુંમે સબ દુશવારીયા હમને ગુજારીયાં
દરદકી દારૂ કરને
બખ્તકી ખુબીયાં, જલ જલ ડુબીયાં વતનસે છુટે ઘરસે

જાફરને જમીલા--   ૨૬

તોસે લાગી નજરીયા ઝટપટ ચલે સાંવરીયા
કયસી મોરી બીસારી ખબરીયા
કયસી પાગલ યેહ સારી નગરીયા
આવોજી આવોજી લગન લગાઓ.
ચલો જલદી સંવારો સજરીયા
આઓ છબીલે સજનવારે
ચલ ચલ પીયારી તોરી બારી ઉમરીયા

અખ્તારા— ૨૭

કાંપે જીયરા મોરા કાંપે જીયરા મોરા કાંપે જીયરા તન
થર થર થર થર લરજત હાએ
જાને મઓલા મેરા જાને મઓલા—કાંપે
અરે હાય રે મંય કયા કરૂં જાન ચલી મંય તો મઓતકે
દેશ મેહમાન ચલી ટુટી હય આસા
નીરાસ જીયા હાય હાય.

અખ્તારા— ૨૮

મેરી હસતી મીટી હાય કયસી બેકસી
અય પરવરદીગાર મય કીસ દુખમે હું ફંસી
અય મઓલા તુ અઓલા તુ દાદગર
હય બરતર તું સરવર તું—મેરી હસ્તી.

જાફર— ૨૯

ફીરતા ભટકા કયા સર પટકા
નાગન લટમે અટકા હું
દેખા ખટકા ઝટપટ સટકા
પુરા અપની હટકા હું
મીલી વોહ પ્યારી બાદે બહારી
બાગે નસીમમેં ગુલ ખીલે ન્યારે
દીલ મીલ સારે ખુશ રહે
જાનકા શાનસે ધરધની બનું
દીલ ગની ચેહી મન ઠની
બનકર દુલા મંય ઝટ નટ ખટકા

જમીલા— ૩૦

બાંકે સઇયાંકો કયસો લુભાએ લીયો હાં
મેરી ન્યારી દીલદારી સજનપર વારી વારી બાર બાર
પ્યારી જઇયાં—બાંકે સઇયાં
પુર બહાર હું ગુલ ઓજાર હું તરાહદાર હું મંય નીગારહું
શાદમાનહું દીલસીતાન હું આલીશાન હું જાંનીસારહું
કરકે નાજ, અબ દીલબર પરહાં
હરદમ મટકત લટકત ચલતહું

ડ્રોપ સીન.

અ૦ કરીમ ને અઇયારા— ૩૧

સુન દીલબર સુંદર જાન જાન
સબ તન મન ધન કુરબાન જાન
પડી જો નજરીયા તું મેરી સુંદરીયા જોબન ભરી
મદમાતી ગુજરીયા—
મીલકે સાંવરીયા ચલેંગે બજરીયા
ચમક દમક રંગ લાએંગે સુંદરીયા લે દુંગા જીહાં
મંય ઘોડા ગાડી લેદુંગાં—જીહાં મંય બાગો બાડી
લેદુંગા જીહાં
મંય મીઠી તાડી લેદુંગા—જીહાં.

સહેલીઓ— ૩૨

રંગરલીયાં કરગુઇયાં કુલવરીયાં પ્યારીયાં રંગરલીયાં
થુન થુન નગ નગ જગત નગ નગ થરકી જગત કુક થરકી રંજ
કુંજે રંજ કુંજે રંજ કુન્જે ધાધા—રંગ રલીયા
પ્યારા પ્યારા સમા આયા પાયા ન્યારા સારા દીલ જાની
મીલે ગુલ ખીલે—રંગ

૩૩

લો મુલસે ભરલો ગુલાબીયાં શીગુફે. વો ખીલાવો
નીશાતોંકી બહાર છાઇ ખુશીકે રંગ ઉડે. ગમકો ભુલાવો
ઓ સાકી જમાદે ફાગ અયશોંકી હો બહારે
મિટાદે દિલસે ગમકો છાએ રાગ
રહે અયશોંકી દીલમેં લાગ આંખોંમેં
છાએ ખુશીકી હરદમ બહાર—લો

અઇયારા— ૩૪

મંય બાજ આઇ દિલકે લગાનેસે
મોહે સંગ લીઓ છયલા બહાનેસે—મય બાજ આઇ
આજ ફીર અપનાં ગયા વક્ત મુઝે યાદ આયા
જેરે દીવાર કોઇ આશકે નાશાદ આયા
દિલ ચુરાનેકો વોહી બાનીએ બેદાદ આયા
મંય તો અઇયાર થી ઓહ મેરાભી ઉસ્તાદ આયા
મીલનેકો આઇ ગુઇયાં સાજનકો લાઇ
લગી મેરી મેહનત ઠીકાનેસે—મંય બાજ આઇ

—સમાપ્ત.—